

læggerforening, Provinshandelskammeret, Grosse-
rer-Societetet, Håndværksrådet, Industrirådet, En-
treprenørforeningen, Arbejderbevægelsens Er-
hvervsråd, Det kooperative Fællesforbund, Andels-
udvalget, Den danske Bankforening, Danmarks
Sparekasseforening, Erfaringsgruppen af konto-
ringsledere, Dansk Leasing Komité og Detailhan-
delens Kreditformidlingsråd.

10. Som omtalt foran under pkt. 1 er der i de
senere år gennemført en række civile retlige love,
som har til formål at beskytte forbrugerne. Erfarin-
gerne fra forbrugerombudsmandens og forbruger-
klagenævnets virksomhed har vist, at de nævnte
love har ført til et øget arbejdsmæssigt pres på
disse institutioner, og også det foreliggende lovfor-
slag må forudses at ville medføre en vis yderligere
belastning. Spørgsmålet om lovforslagets økonomi-
ske og administrative konsekvenser for forbruger-
ombudsmandsinstitutionen og forbrugerklagenæv-
net vil blive forelagt de bevilgende myndigheder af
industriministeren ved særligt aktstykke.

I forbindelse med lovens ikrafttræden må det
forventes at blive nødvendigt at afholde visse ud-
gifter til udarbejdelsen af tabeller over effektiv
rente, ligesom justitsministeriet i forbindelse med
lovens ikrafttræden vil informere om de nye regler
bl. a. i dagspressen. Udgifterne hertil anslås til 1
mill. kr. målt i januar 1981-priser.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til kapitel 1.

Kapitlet afgrænser lovens område og indeholder
flere vigtige definitioner.

Til § 1

Bestemmelsen svarer med enkelte ændringer
(især tilføjelsen af stk. 3) til betænkningssudkastets
§ 1.

Til stk. 1.

Lovforslaget omfatter kun køb på kredit af løs-
øre.

Lovforslagets købs- og løsebegreb svarer til
afbetalingslovens, jfr. betænkningen s. 56-57. Lo-
ven indeholder dog hjemmel for justitsministeren
til at bestemme, at loven ikke eller kun delvis skal
finde anvendelse på køb af bestemte arter af løsø-
re, jfr. § 5, stk. 3. Endvidere vil loven under særlige
omstændigheder skulle anvendes på kredit ydet
i relation til tjenesteydelser, jfr. § 36.

Til stk. 2.

Bestemmelsen angiver, hvornår der i lovens
forstand foreligger køb på kredit.

Det er en forudsætning, at det er aftalt, at købe-
ren får stillet det købte til rådighed, inden han
fuldt ud har præsteret sin modydelse. Er der aftalt
kontant betaling eller forudbetaling, og køberen
undlader at betale som aftalt, foreligger der således
ikke et kreditkøb.

Kreditten skal dernæst være aftalt *inden overgi-
velsen* til køberen af det købte, jfr. herved reglen i
afbetalingslovens § 1, stk. 4, hvorefter udbetalingen
skal være erlagt ved tingens overgivelse til købe-
ren. Ved »overgivelse« skal ikke altid forstås den
faktiske overgivelse. Hvis denne i første omgang
beror på en midlertidig aftale om lån, depositum,
prøve, udvalg eller andet begrænset formål, som
afløses af en aftale om køb på kredit, må overgi-
velsestidspunktet i almindelighed antages at falde
sammen med det tidspunkt, hvor der indgås en
aftale om kreditkøb, således at loven finder anvæn-
delse i disse tilfælde. Dette svarer til gældende ret
med hensyn til, hvornår udbetalingen ved køb med
ejendomsforbehold skal være betalt, jfr. Torben
Jensen, *Afbetaling* (1970) s. 445.

Kreditten kan ydes enten af sælgeren i form af
henstand eller lån (stk. 2, nr. 1) eller af en tredje-
mand på grundlag af en aftale herom mellem den-
ne og sælgeren (stk. 2, nr. 2).

Kredit ydet af tredjemand efter aftale med sæl-
geren (*oprindeligt trepartsforhold*) foreligger dels
ved de såkaldte »*eksterne kontosystemer*«, dels ved
de såkaldte »*lånecøb*«. Om den nærmere forståelse
af disse begreber henvises til pkt. 3. d. i de almin-
delige bemærkninger. Stk. 2, nr. 2, svarer til udval-
gets forslag, idet det dog er præciseret, at køberen
og den finansierende tredjemand skal have indgået
aftale om lånet, inden køberen får overgivet det
købte.

Eksterne kontosystemer og lånekøb er nærmere
beskrevet i betænkningen s. 58. Udvalget anfører i
den forbindelse, at der i forholdet mellem sælgeren
og køberen foreligger et kontantkøb, selv om betal-
ingen til sælgeren ikke ydes af køberen. Efter jus-
titsministeriets opfattelse må det imidlertid følge
af definitionen i lovforslagets § 1, stk. 2, at købet
er et køb på kredit også i forholdet mellem købe-
ren og sælgeren.

Efterfølgende trepartsforhold er ligeledes omtalt
foran under pkt. 3. d. i de almindelige bemærknin-
ger. Disse trepartsforhold er dog ikke omfattet af §
1, stk. 2, nr. 2. Sondringen mellem oprindelige og
efterfølgende trepartsforhold har især betydning i